

1. Kalendář nám ukazuje rok dvatiicedva.
Černý mraky k nebi táhnou, obloha zamrzla.
Poslední racek křídli zamává,
jakoby nám všem sbohem dal.
Úzkost nám v srdcích ale zůstává,
co bude s námi, jak to bude dál.

2. Betonové kvádry se tyčí z asfaltových cest.
Celá země, kam dohlédneš, jedno město měst.
Na poslední strom už pilu brousí,
bude tam obrovský dům stát.
Kolem jdoucích, kdo utrousí,
co budem dělat a kde budem hrát.

- R. |: Zůstává dál ten co jak skála stál.
Já chtěl jen říct, v tomhle světě nechci žít. :|

3. Betonové kvádry se tyčí z asfaltových cest.
Celá země, kam dohlédneš, jedno město měst.
Na poslední strom už pilu brousí,
bude tam obrovský dům stát.
Kolem jdoucích, kdo utrousí,
co budem dělat a kde budem hrát.

- R. |: Zůstává dál ten co jak skála stál.
Já chtěl jen říct, v tomhle světě nechci žít. :|

- R. |: Zůstává dál ten co jak skála stál.
Já chtěl jen říct, v tomhle světě nechci žít. :|